Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (třetího senátu)

1. července 2010 *

„Veřejná služba — Otevřené výběrové řízení — Nepřipuštění k ústní části výběrového řízení — Žádost o přezkum — Povinnost uvést odůvodnění — Požadovaná odborná praxe — Opožděné předložení potvrzení — Zásada rovného zacházení — Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody“

Ve věci F-40/09,

jejímž předmětem je žaloba podaná na základě článků 236 ES a 152 AE,

Radek Časta, úředník Evropské komise, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupený L. Tahotnou, advokátkou,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Eggers a L. Jelínkem, jako zmocněnci,

žalované,

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (třetí senát),

ve složení P. Mahoney, předseda, H. Kreppel a M. I. Rofes i Pujol (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: R. Schiano, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. ledna 2010,

vydává tento

Rozsudek

1 Návrhem došlým kanceláři Soudu elektronicky dne 7. dubna 2009 (k podání originálu došlo dne 15. dubna 2009) podal R. Časta žalobu, jejímž předmětem je jednak zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (dále jen „OOJ“) ze dne 22. prosince 2008, kterým OOJ potvrdil rozhodnutí výběrové komise ve výběrovém řízení EPSO/AD/107/07 v oboru právo ze dne 9. června 2008 nepřipustit žalobce k ústní části výběrového řízení, a jednak náhrada majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobce údajně utrpěl na základě tohoto rozhodnutí.

* Jednací jazyk: čeština.

Právní rámec

2 Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO) zveřejnil v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 22. listopadu 2007 (Úř. věst. C 279 A, s. 35) oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/107/07 za účelem sestavení seznamu kandidátů vhodných pro přijetí na místo vedoucího oddělení se zařazením do platové třídy AD9 české, polské a slovenské státní příslušnosti v oborech, podle volby kandidátů, právo, ekonomie a evropská veřejná správa (dále jen „oznámení o výběrovém řízení“).

3 Část A, nadepsaná „Náplň práce“, hlavy I oznámení o výběrovém řízení zní takto:

„[…] hlavní činnost zahrnuje řídící úkoly na úrovni vedoucího oddělení vykonávané zpravidla pod dohledem generálního ředitele nebo ředitele. Lze je rozdělit v zásadě do tří kategorií:

Řízení a dosahování cílů

[…]

Řízení zaměstnanců a zdrojů

— Zajistit účinné řízení zaměstnanců v rámci oddělení v souladu s politikou orgánu v oblasti lidských zdrojů. Jedná se zejména o vypracovávání popisů pracovních pozic, hodnocení výkonu zaměstnanců a přezkoumávání individuálních cílů a vzdělávacích programů, jakož i schvalování, autorizaci a vydávání stanovisek, pokud jde o personální řízení, například co se týká dovolených nebo práce na částečný pracovní úvazek.

— Vytvářet výkonné pracovní týmy a podporovat jejich rozvoj.

— Rozvíjet skutečného týmového ducha v rámci oddělení vytvářením a posilováním smyslu pro spolupráci v zájmu společných cílů.

— Určovat případné zdroje napětí v rámci oddělení a vyvíjet osobní iniciativu k vyřešení konfliktů.

— Rozvíjet výkonnost a kvalitu práce týmu podporováním individuálních schopností členů týmu a podporou celého týmu.

— Určovat finanční potřeby a řídit roční rozpočtové zdroje přidělené oddělení.

— Dohlížet na finanční operace spojené s pracovním programem oddělení a kontrolovat tyto operace.

— Ověřovat a potvrzovat finanční a rozpočtové aspekty programů/projektů prováděných v rámci odpovědnosti oddělení.

Řízení vztahů – komunikace, koordinace, konzultace, reprezentace a jednání

[…]“

4 Podmínky účasti ve výběrovém řízení jsou stanoveny v části B hlavy I oznámení o výběrovém řízení. Vedle obecných podmínek účasti stanovených pod písmenem a) jsou pod písmenem b) uvedeny specifické podmínky účasti týkající se zaprvé příslušných titulů nebo diplomů v každém oboru výběrového řízení, zadruhé odborné praxe a zatřetí jazykových znalostí. Pokud jde o podmínku odborné praxe vyžadované od kandidátů, oznámení o výběrovém řízení stanoví následující:

„Kandidáti musí mít:

— po získání titulu/diplomu požadovaného podle bodu i) nebo iii)

— nebo

— po získání titulu/diplomu a odborné praxe požadovaných podle bodu ii)

nejméně desetiletou odbornou praxi související s náplní práce, z toho tři roky ve vedoucí funkci odpovídající popisu v hlavě I části A.

Odborná praxe bude hodnocena v závislosti na míře odpovědnosti, kterou kandidát nesl jak při řízení lidských zdrojů, tak při nakládání s finančními prostředky.“

5 Hlava II oznámení o výběrovém řízení, nadepsaná „Vstupní testy“, stanoví:

„[OOJ] zapíše ke vstupním testům kandidáty, kteří na základě prohlášení při podání elektronické přihlášky splňují obecné a specifické podmínky podle hlavy I části B k datu uzávěrky pro podání elektronické přihlášky (7. ledna 2008).

[…]“

6 Hlava III oznámení o výběrovém řízení, nadepsaná „Otevřené výběrové řízení“, stanoví:

„[OOJ] sestaví seznam kandidátů, kteří splňují obecné podmínky podle hlavy I části B [písm.] a) a předá jej předsedovi výběrové komise spolu s přihláškami.

Výběrová komise připustí k ústní části výběrového řízení kandidáty, kteří získali nejvyšší počet bodů […] ve vstupních testech […] celkově, pokud splňují specifické podmínky účasti ve výběrovém řízení podle hlavy I části B [písm.] b).

[…]“

7 Bod 3 hlavy IV oznámení o výběrovém řízení, nadepsaný „Podání přihlášky do otevřeného výběrového řízení“, stanoví mimo jiné:

„Kandidáti, kteří získali v souladu s hlavou II ve vstupních testech nejvyšší počet bodů, budou vyzváni k vytištění a vyplnění přihlášky, která je k dispozici v jejich EPSO kontě na internetu. Přihláška musí být odeslána ve stanovené lhůtě […].

Přílohy

V přihlášce musí být podrobně uvedeny státní občanství, studium a odborná praxe. K přihlášce musí kandidáti přiložit následující doklady:

[…]

— potvrzení týkající se odborné praxe jasně uvádějící data jejího počátku a konce, jakož i úroveň a přesnou povahu vykonávaných činností, zejména míru odpovědnosti kandidáta jak při řízení lidských zdrojů, tak při správě finančních prostředků (hierarchické postavení v rámci podniku, počet osob, za něž nesl odpovědnost atd.); podrobnější pokyny týkající se způsobu prezentace odborné praxe budou kandidátovi sděleny prostřednictvím EPSO konta,

[…]

Přezkum přihlášek

Výběrová komise přezkoumá spisy kandidátů, kteří získali nejvyšší počet bodů ve vstupních testech celkově, a určí, zda odpovídají podmínkám účasti ve výběrovém řízení podle hlavy I části B tohoto oznámení o výběrovém řízení. Výběrová komise pozve k ústní části řízení kandidáty, kteří splňují všechny podmínky účasti ve výběrovém řízení.

Kandidát bude vyloučen:

[…]

— pokud nesplňuje všechny podmínky účasti ve výběrovém řízení,

[…]

— pokud nezaslal veškeré doklady.“

8 Bod 4 hlavy V oznámení o výběrovém řízení, nadepsaný „Žádosti kandidátů o přístup k informacím, které se jich týkají“, stanoví:

„V rámci výběrového řízení mají kandidáti specifické právo na přístup, za dále popsaných podmínek, k určitým informacím, které se jich bezprostředně a osobně týkají. Na základě tohoto práva může EPSO kandidátovi, který o to požádá, poskytnout dodatečné informace týkající se jeho účasti ve výběrovém řízení. Žádosti o informace musí být zaslány EPSO písemně ve lhůtě jednoho měsíce od oznámení výsledků dosažených ve výběrovém řízení. EPSO odpoví ve lhůtě jednoho měsíce od doručení žádosti. Žádosti budou vyřizovány s ohledem na důvěrnost činnosti výběrové komise stanovenou služebním řádem [úředníků Evropské unie] (příloha III čl. 6) a při dodržení pravidel týkajících se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů. Informace jsou převzaty v hlavě III bodě 3 ‚Pokynů pro kandidáty‘.“

9 Bod 5 hlavy V oznámení o výběrovém řízení, nadepsaný „Žádosti o přezkum – Opravné prostředky – Stížnosti k evropskému ombudsmanovi“, odkazuje na přílohu oznámení o výběrovém řízení, která stanoví:

„[…] kandidáti, kteří mají za to, že určité rozhodnutí zasahuje nepříznivě do jejich právního postavení, mohou využít následujících prostředků:

— Žádost o přezkum

— Ve lhůtě 20 kalendářních dní od sdělení rozhodnutí prostřednictvím EPSO konta podat stížnost o přezkum ve formě odůvodněného dopisu […] EPSO předá žádost předsedovi komise, pokud spadá do její působnosti, a odpověď bude zaslána kandidátovi v co nejkratší lhůtě.

[…]“

10 Bod 3 hlavy III pokynů pro kandidáty, nadepsaný „Přístup ke kopiím“, stanoví:

„[…]

b) Kandidáti, kteří neuspěli v písemné/praktické části výběrového řízení a/nebo nejsou mezi těmi, kteří byli pozváni k ústní části výběrového řízení, mohou na žádost obdržet kopii svých zkoušek v prvně uvedené části výběrového řízení, jakož i kopii osobního hodnotícího archu, který uvádí hodnocení výběrové komise. Žádost o kopii musí být podána ve lhůtě jednoho měsíce ode dne zaslání dopisu oznamujícího rozhodnutí, kterým byla ukončena účast ve výběrovém řízení.

[…]“

Skutkový základ sporu

11 Žalobce se přihlásil do otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/107/07 v oboru právo. Jako druhý jazyk si zvolil němčinu, přičemž tento druhý jazyk je podle ustanovení oznámení o výběrovém řízení týkajících se specifických podmínek účasti ve výběrovém řízení v oblasti jazykových znalostí považován za jazyk komunikace s EPSO.

12 Dne 2. dubna 2008 absolvoval žalobce vstupní testy do výběrového řízení. Dopisem ze dne 24. dubna 2008 jej EPSO informoval, že v těchto testech uspěl, a vyzval jej, aby předložil nejpozději dne 15. května 2008 úplnou přihlášku za účelem jeho případného připuštění k ústní části výběrového řízení. Dopis ze dne 24. dubna 2008 výslovně upřesňoval:

„[…]

Tato přihláška musí být řádně vyplněna, podepsána a musí k ní být přiloženy veškeré nezbytné doklady, jak to vyžaduje oznámení o výběrovém řízení (hlava IV bod 3), jinak bude Vaše přihláška neplatná.[…]“

13 Dne 15. května 2008 předložil žalobce přihlášku.

14 Rozhodnutím ze dne 9. června 2008 oznámeným ve třech jazycích – německém, anglickém a francouzském – byl žalobce prostřednictvím EPSO konta ze strany EPSO jménem předsedy výběrové komise informován o tom, že jeho přihláška nesplňuje všechna kritéria způsobilosti stanovená v oznámení o výběrovém řízení, a komise jej tedy nemůže připustit k ústní části výběrového řízení. Anglická a francouzská verze tohoto rozhodnutí uvádějí v tomto ohledu následující:

„Důvod odmítnutí vaší přihlášky je následující:

podle informací, které jste uvedl ve své přihlášce, jakož i v přílohách, které jsou k ní připojeny, jste k datu uzávěrky pro podání elektronické přihlášky, tj. ke dni 7. ledna 2008, neměl

[…] nejméně [desetiletou] odbornou praxi související s náplní práce (z toho [tři] roky ve vedoucí funkci) […]

V této souvislosti by výběrová komise ráda poukázala na text oznámení o výběrovém řízení, a zejména na [bod 2 písm. b) části B hlavy I], kde jsou požadavky týkající se odborné praxe jasně uvedeny.“

Část dopisu zmiňující požadavek souvislosti s náplní práce a tří let ve vedoucí funkci byla podtržena.

15 Německá verze tohoto dopisu měla totožné znění s výjimkou podtržené pasáže, která v této verzi obsahovala rovněž zmínku požadavku desetileté odborné praxe.

16 Dne 11. června 2008 zaslal žalobce úřadu EPSO dopis, jehož předmětem byla „žádost o nahlédnutí do podkladů“. V tomto dopise mimo jiné uvedl:

„Vaše rozhodnutí neobsahuje bohužel žádné odůvodnění, jen obecný odkaz na bod oznámení o výběrovém řízení a poznámku, že k 7. 1. 2008 jsem nezískal požadované pracovní zkušenosti. […]

Nevím tedy, z kterých věcných důvodů jste rozhodli negativně o mojí další účasti. Zda jste názoru, že nemám [deset] let příslušné pracovní praxe, nebo zda jsem nezastával vedoucí funkci po dobu minimálně [tří] let.

S Vaším rozhodnutím nesouhlasím a žádám Vás o neprodlené sdělení konkrétních/věcných důvodů, které Vás vedl[y] k rozhodnutí, že nesplňuji některou z podmínek požadované pracovní praxe, a tím k vyloučení z účasti na ústní části výběrového řízení.

Žádám také o nahlédnutí do mých podkladů, které vedete v souvislosti s výběrovým řízením. Sdělte mi prosím, kdy mohu svůj spis ve Vaší bruselské kanceláři prostudovat.“

17 Vzhledem k tomu, že žalobce neobdržel na svůj dopis ze dne 11. června 2008 odpověď, podal dne 26. června 2008 žádost o přezkum rozhodnutí výběrové komise ze dne 9. června 2008. V této žádosti žalobce nesouhlasí s tím, že nemá specifickou odbornou praxi požadovanou v oznámení o výběrovém řízení. Konkrétně poukazuje na to, že má více než desetiletou odbornou praxi v oboru práva, z toho více než tři roky ve vedoucí funkci. Vykonával totiž jako soudce okresního soudu v Kladně (Česká republika) po dobu více než dva roky a devět měsíců funkci, která zahrnovala řízení lidských a finančních zdrojů, a po dobu dvou let a čtyř měsíců zastával pozici vedoucího právního oddělení jednoho českého podniku. K žádosti o přezkum bylo přiloženo několik listinných důkazů, především kopie výkazu o doktorandském studiu, brožura s informacemi o doktorandském studiu, seznam přednášek doktorandského studia, osvědčení o stáži v německém parlamentu a potvrzení o stáži u Oberlandesgericht Stuttgart (vrchní soud ve Stuttgartu, Německo).

18 Dopisem ze dne 3. července 2008 sdělil EPSO jménem předsedy výběrové komise žalobci, že jeho dopis ze dne 11. června 2008 byl doručen, že s ním bylo naloženo jako se žádostí o přezkum a že výběrová komise potvrdila své rozhodnutí ze dne 9. června 2008 nepřipustit žalobce k ústní části výběrového řízení, protože nesplňuje podmínku tříleté odborné praxe ve vedoucí funkci.

19 Dopisem ze dne 31. července 2008 odpověděl EPSO jménem předsedy výběrové komise na dopis žalobce ze dne 26. června 2008 a uvedl, že ani po přezkoumání tohoto dopisu nevidí výběrová komise důvod změnit své rozhodnutí ze dne 3. července 2008.

20 Dopisem ze dne 8. září 2008 podal žalobce na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) stížnost k OOJ. OOJ, který obdržel uvedenou stížnost 9. září 2008, ji rozhodnutím ze dne 22. prosince 2008 zamítl. Rozhodnutí o zamítnutí bylo žalobci oznámeno dne 5. února 2009.

21 Za těchto okolností podal žalobce projednávanou žalobu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

22 V odpověď na žádost formulovanou v tom smyslu v přípravné zprávě k jednání poskytla žalovaná informace dopisem ze dne 8. prosince 2009 a žalobce dopisem ze dne 17. prosince 2009.

23 Žalobce navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí OOJ ze dne 22. prosince 2008;

— uložil Evropské komisi, aby mu zaplatila jako náhradu majetkové a nemajetkové újmy částku 20 000 eur, zvýšenou o úroky z prodlení ode dne 9. června 2008 do patnácti dnů po nabytí právní moci rozsudku;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

24 Komise navrhuje, aby Soud:

— žalobu zamítl;

— uložil žalobci náhradu veškerých nákladů řízení.

K předmětu žaloby

25 Prvním bodem svých návrhových žádání požaduje žalobce zrušení výslovného rozhodnutí o zamítnutí jeho stížnosti ze dne 22. prosince 2008.

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury je správní stížnost a její zamítnutí – výslovné, či implicitní – ze strany OOJ nedílnou součástí komplexního procesu. Za těchto podmínek je žalobou, i když formálně směřující proti zamítnutí stížnosti, předložen Soudu akt nepříznivě zasahující do právního postavení, proti němuž byla stížnost podána (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, Recueil, s. 23, bod 8; rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006, Giulietti v. Komise, T-293/03, Sb. VS, s. I-A-2-5 a II-A-2-19, bod 29).

27 Pokud jde o otázku, jaký akt je v projednávané věci aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení, proti němuž byla podána stížnost, z judikatury vyplývá, že pokud osoba, jejíž žádost o připuštění do výběrového řízení organizovaného orgány Unie byla zamítnuta, žádá o přezkum tohoto rozhodnutí na základě konkrétního ustanovení, kterým je správa vázána, je aktem, který nepříznivě zasahuje do právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2, nebo případně čl. 91 odst. 1 služebního řádu, rozhodnutí přijaté výběrovou komisí po přezkumu. Toto rozhodnutí, přijaté po přezkumu, rovněž zahajuje běh lhůty pro podání stížnosti a žaloby, aniž je namístě ověřovat, zda lze v takové situaci případně považovat uvedené rozhodnutí za čistě potvrzující akt (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 23. ledna 2002, Gonçalves v. Parlament, T-386/00, Sb. VS, s. I-A-13 a II-55, bod 39, a ze dne 7. června 2005, Cavallaro v. Komise, T-375/02, Sb. VS, s. I-A-151 a II-673, bod 58, a výše uvedený rozsudek Giulietti v. Komise, bod 28).

28 V projednávaném případě zaslal žalobce dne 11. června 2008 žádost o nahlédnutí do podkladů a dne 26. června 2008 žádost o přezkum rozhodnutí výběrové komise ze dne 9. června 2008. Výběrová komise připouští, že s dopisem ze dne 11. června 2008 naložila jako se žádostí o přezkum a odpověděla na něj rozhodnutím ze dne 3. července 2008. Rozhodnutím ze dne 31. července 2008 odpověděla výběrová komise na dopis ze dne 26. června 2008 a potvrdila obsah svého rozhodnutí ze dne 3. července 2008. Výběrová komise tedy přezkoumala své rozhodnutí vyloučit žalobce z ústní části výběrového řízení dvakrát: poprvé na základě dokumentů přiložených k přihlášce podané dne 15. května 2008 a podruhé na základě dokumentů přiložených k dopisu ze dne 26. června 2008.

29 Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí ze dne 31. července 2008 bylo výběrovou komisí přijato poté, co provedla úplný přezkum spisu žalobce, a proto je třeba mít za to, že projednávaná žaloba směřuje ke zrušení tohoto rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí ze dne 31. července 2008“ nebo „napadené rozhodnutí“).

K žalobě na neplatnost

30 Žalobce uplatňuje na podporu své žaloby na neplatnost tři žalobní důvody, a to:

— porušení práva na řádný administrativní postup,

— zjevně nesprávné posouzení jeho odborné praxe,

— porušení zásady rovného zacházení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na řádný administrativní postup

Argumenty účastníků řízení

31 Úvodem je třeba uvést, že i když argumenty předložené žalobcem na podporu jeho prvního žalobního důvodu nejsou jasné, lze identifikovat tři vytýkané skutečnosti.

32 Zaprvé žalobce tvrdí, že rozhodnutí ze dne 9. června 2008 o odmítnutí jeho přihlášky je absolutně neplatné, neboť neuvádí žádné konkrétní důvody jeho vyloučení z výběrového řízení, ale pouze obecný odkaz na podmínku minimálně desetileté praxe v oboru právo, z toho tři roky ve vedoucí funkci. Z důvodu chybějícího odůvodnění nemohl žalobce argumentovat a odůvodnit svou žádost o přezkum. Tato povinnost uvést odůvodnění, kterou měla výběrová komise vůči kandidátům, byla o to důležitější, že komise mohla vybrat pouze devět kandidátů.

33 Na jednání žalobce upozornil na to, že mezi anglickou a francouzskou verzí rozhodnutí ze dne 9. června 2008 na jedné straně a německou verzí tohoto rozhodnutí na straně druhé je rozdíl, jelikož v německé verzi je podtržen odkaz na požadovanou desetiletou odbornou praxi a odkaz na tříletou odbornou praxi ve vedoucí funkci, zatímco v anglické a francouzské verzi je podtržen pouze odkaz na tříletou odbornou praxi ve vedoucí funkci. Žalobce připomněl, že vzhledem k tomu, že si zvolil jako druhý jazyk němčinu, byl tento jazyk považován za jazyk komunikace s EPSO a německá verze rozhodnutí ze dne 9. června 2008, kterou obdržel, mu neumožňovala zjistit, která z obou podmínek nebyla splněna.

34 Zadruhé žalobce poukazuje na to, že jeho procesní práva, která mu přiznává bod 4 hlavy V oznámení o výběrovém řízení, byla porušena tím, že nedostal odpověď na svůj dopis ze dne 11. června 2008, ve kterém žádal EPSO, aby mu sdělil věcné a konkrétní důvody rozhodnutí ze dne 9. června 2008, kterým byl vyloučen z ústní části výběrového řízení, a aby mu umožnil nahlédnout do podkladů, které se jej týkají. Poslal totiž tento dopis s cílem dozvědět se, které podmínky týkající se odborné praxe požadované v oznámení o výběrovém řízení nesplňuje a z jakého důvodu, aby mohl daným směrem zaměřit svou argumentaci v žádosti o přezkum. Na jednání žalobce prohlásil, že chybějící odpověď na jeho dopis ze dne 11. června 2008 jej připravila o opravný prostředek.

35 Zatřetí žalobce poukazuje na porušení svých procesních práv v tom, že rozhodnutí ze dne 3. července 2008, kterým výběrová komise přezkoumala své původní rozhodnutí ze dne 9. června 2008 nepřipustit jej k ústní části výběrového řízení, bylo přijato na základě jeho žádosti ze dne 11. června 2008, která se týkala pouze nahlédnutí do jeho spisu, a nikoli na základě jeho žádosti o přezkum ze dne 26. června 2008. V důsledku toho rozhodnutí ze dne 3. července 2008 postrádá jakýkoliv právní základ. Stejně tak v rozsahu, v němž se výběrová komise v rozhodnutí ze dne 31. července 2008 spokojila s odkazem na rozhodnutí ze dne 3. července 2008 a nevzala v úvahu dokumenty připojené k jeho žádosti ze dne 26. června 2008, postrádá jakýkoliv právní základ i napadené rozhodnutí.

36 Komise má za to, že první žalobní důvod musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Soudu

37 Nejprve je třeba posoudit druhou a třetí vytýkanou skutečnost a poté skutečnost první.

38 Pokud jde o druhou vytýkanou skutečnost, je třeba konstatovat, že účelem ustanovení bodu 4 hlavy V oznámení o výběrovém řízení je umožnit kandidátům požádat o dodatečné informace ohledně jejich účasti ve výběrovém řízení ve lhůtě jednoho měsíce od oznámení dosažených výsledků. Žalobce však podal žádost o nahlédnutí do svého spisu dne 11. června 2008, kdy lhůta jednoho měsíce od doručení dopisu EPSO ze dne 24. dubna 2008 již uplynula, a nadto nezpochybnil výsledky vstupních testů, ve kterých každopádně uspěl. Z toho vyplývá, že žalobce si mylně vyložil ustanovení bodu 4 hlavy V oznámení o výběrovém řízení, jak ostatně uznal na jednání. Nemůže tedy tvrdit, že jej chybějící odpověď na jeho dopis ze dne 11. června 2008 připravila o opravný prostředek.

39 Krom toho je třeba poznamenat, že výběrová komise ve svém rozhodnutí ze dne 3. července 2008 přijatém jako odpověď na žádost žalobce, který se chtěl dozvědět konkrétní důvody, na základě nichž komise rozhodla, že nemá požadovanou odbornou praxi, dospěla k závěru, že za relevantní lze považovat pouze dobu šestnácti měsíců, během níž žalobce pracoval jako vedoucí právního oddělení jednoho českého podniku, neboť činnosti spojené s výkonem funkce soudce nezahrnují úkoly řízení lidských zdrojů ani nakládání s finančními prostředky, které jsou charakteristické pro výkon vedoucí funkce. Doba, během níž žalobce zastával místo soudce, tedy nemohla být započtena do tříleté odborné praxe ve vedoucí funkci.

40 Soud nadto konstatuje, že ani oznámení o výběrovém řízení, ani pokyny pro kandidáty nestanoví, že kandidáti mohou nahlédnout do svého spisu v prostorách EPSO, což požadoval žalobce ve svém dopise ze dne 11. června 2008. Ze spisu navíc vyplývá, že výběrová komise po ověření, zda žalobce splňuje specifické podmínky účasti ve výběrovém řízení, vyplnila formulář nazvaný „Připuštění do výběrového řízení – Důvody vyloučení“, jehož obsah převzala do svého rozhodnutí ze dne 3. července 2008. Žalobce tedy nemůže oprávněně tvrdit, že neměl přístup k informacím, které se jej týkají.

41 Pokud jde o třetí vytýkanou skutečnost, a to skutečnost, že rozhodnutí ze dne 3. července 2008 nebylo přijato na základě žádosti o přezkum ze dne 26. června 2008, Soud upozorňuje na to, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, ze znění napadeného rozhodnutí vyplývá, že výběrová komise po zohlednění dopisu ze dne 26. června 2008, a tedy po zohlednění doplňujících informací, které tento dopis obsahoval, neshledala důvody změnit své rozhodnutí ze dne 3. července 2008.

42 Pokud jde o první vytýkanou skutečnost, vycházející z chybějícího odůvodnění rozhodnutí ze dne 9. června 2008, je třeba připomenout, že podle čl. 25 druhého pododstavce služebního řádu musí být každé rozhodnutí týkající se určité osoby přijaté na základě služebního řádu a nepříznivě zasahující do jejího právního postavení odůvodněno. Podle ustálené judikatury je účelem povinnosti uvést odůvodnění rozhodnutí nepříznivě zasahujícího do právního postavení jednak poskytnout dotčené osobě nezbytné údaje, aby mohla zjistit, zda je rozhodnutí podložené, či nikoli, a jednak umožnit soudní přezkum tohoto rozhodnutí (rozsudky Soudního dvora ze dne 26. listopadu 1981, Michel v. Parlament, 195/80, Recueil, s. 2861, bod 22, a ze dne 4. července 1996, Parlament v. Innamorati, C-254/95 P, Recueil, s. I-3423, bod 23; rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 23. ledna 2003, Angioli v. Komise, T-53/00, Recueil FP, s. I-A-13 a II-73, bod 67, a ze dne 27. března 2003, Martínez Páramo a další v. Komise, T-33/00, Recueil FP, s. I-A-105 a II-541, bod 43). Cílem takové povinnosti je zejména umožnit dotčené osobě seznámit se s důvody rozhodnutí přijatého vůči ní, aby mohla případně využít opravných prostředků nezbytných k obraně svých práv a zájmů (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 20. června 1990, Burban v. Parlament, T-133/89, Recueil, s. II-245, bod 43; Gonçalves v. Parlament, uvedený výše, bod 62, a ze dne 25. března 2004, Petrich v. Komise, T-145/02, Recueil FP, s. I-A-101 a II-447, bod 54). Pokud jde konkrétněji o rozhodnutí o odmítnutí připuštění do výběrového řízení, výběrová komise musí přesně uvést, které podmínky stanovené oznámením

o výběrovém řízení kandidát podle jejího posouzení nesplňuje (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 21. listopadu 2000, Carrasco Benítez v. Komise, T-214/99, Recueil FP, s. I-A-257 a II-1169, bod 173; Gonçalves v. Parlament, uvedený výše, bod 62, a Petrich v. Komise, uvedený výše, bod 54).

43 Co se předchozího týče, je pravda, že je – jak upozorňuje žalobce – v anglické a francouzské verzi rozhodnutí ze dne 9. června 2008 podtržena pouze specifická podmínka tříleté odborné praxe ve vedoucí funkci, zatímco v německé verzi téhož rozhodnutí jsou podtrženy obě podmínky týkající se odborné praxe, požadované kumulativně, a to podmínka tří let ve vedoucí funkci a deseti let odborné praxe související s náplní práce vedoucího oddělení.

44 Nicméně i za předpokladu, že žalobce nerozumí anglicky ani francouzsky, a nemohl tak vyrozumět, že podmínkou, kterou nesplňoval, byla pouze podmínka tříleté odborné praxe ve vedoucí funkci, je nutné konstatovat, že německá verze rozhodnutí ze dne 9. června 2008 v každém případě uvádí, že ze tří specifických podmínek účasti ve výběrovém řízení požadovaných v oznámení o výběrovém řízení nesplňuje žalobce podmínku odborné praxe. Soud má za to, že toto odůvodnění je dostačující k tomu, aby umožnilo žalobci posoudit důvod jeho nepřipuštění k ústní části výběrového řízení.

45 Za účelem poskytnutí úplné odpovědi na vznesenou výtku je třeba dodat, že žalobce obdržel přesnější informace o rozhodnutí výběrové komise ze dne 9. června 2008 v rozhodnutí ze dne 3. července 2008 a v rozhodnutí ze dne 31. července 2008. Soud se domnívá, že informace obsažené v těchto dvou rozhodnutích představují z hlediska judikatury v této oblasti dostatečné odůvodnění rozhodnutí ze dne 9. června 2008. Umožnily totiž žalobci posoudit opodstatněnost rozhodnutí ze dne 9. června 2008 a využít opravných prostředků nezbytných k obraně jeho práv a zájmů, jak ukazuje argumentace, kterou předložil na podporu svého návrhového žádání směřujícího ke zrušení. Uvedené informace nadto umožňují Soudu přezkoumat legalitu rozhodnutí o nepřipuštění k ústní části výběrového řízení.

46 Z výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení odborné praxe žalobce

Argumenty účastníků řízení

47 Žalobce vytýká výběrové komisi, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když za účelem počítání tříleté odborné praxe ve vedoucí funkci odmítla vzít v úvahu praxi, kterou získal při výkonu funkce soudce okresního soudu v České republice.

48 Ve stížnosti žalobce zdůrazňuje, že úkoly a pravomoci soudců v České republice jsou definovány zákonem. Uznává, že nedoložil potvrzením obsah vykonávaných činností, protože předpokládal, že výběrová komise je dostatečně obeznámena s českými právními předpisy týkajícími se úkolů a pravomocí soudců, nebo je alespoň schopna si informace v tomto ohledu opatřit.

49 V žalobě žalobce uvádí, že výčet činností vedoucího oddělení uvedený v oznámení o výběrovém řízení je obecným popisem funkce vedoucího oddělení v širokém smyslu a při otevřeném výběrovém řízení je třeba přihlédnout ke specifikům, která mohou mít profese, na které je výběrové řízení zaměřeno, v členském státě původu kandidátů.

50 Žalobce v tomto ohledu poukazuje na to, že v České republice je soudce okresního soudu rovněž předsedou senátu a vede senát se dvěma přísedícími soudci ve věcech, kdy dle procesních předpisů nemůže rozhodovat jako samosoudce. Vedle své rozhodovací činnosti zajišťuje řízení administrativních zaměstnanců soudu, včetně vyšších soudních úředníků, spravuje rozpočet soudu, jakož i finanční prostředky státu, zejména pokud jde o poplatkovou povinnost účastníků řízení a náhradu nákladů soudního řízení.

51 Podle žalobce předseda senátu vykonává většinu z činností uvedených v hlavě I části A oznámení o výběrovém řízení v kategorii „Řízení zaměstnanců a zdrojů“. Předsedovi senátu totiž přísluší „vytvářet výkonné pracovní týmy a podporovat jejich rozvoj“, „vytváře[t] a posilova[t] smysl pro spolupráci v zájmu společných cílů“ a „určovat případné zdroje napětí v rámci oddělení“, které řídí. Podobně je předseda senátu odpovědný za organizaci a průběh soudních řízení, jakož i za finanční operace spojené s vedením a náklady řízení.

52 Žalobce tvrdí, že při výkonu činnosti soudce nepochybně nesl finanční a personální odpovědnost, zejména když rozhodoval o finančních záležitostech, majetkových poměrech účastníků řízení nebo otázkách týkajících se osobního stavu.

53 Na podporu své argumentace předložil žalobce v příloze žaloby potvrzení s datem 23. prosince 2008 o výkonu funkce soudce okresního soudu v České republice.

54 Na jednání žalobce doplnil, že oznámení o výběrovém řízení neupřesňovalo dostatečně způsob prokazování odborné praxe a že podrobnější pokyny týkající se způsobu prezentace odborné praxe, které mu měly být sděleny prostřednictvím EPSO konta, jak zmiňoval bod 3 hlavy IV oznámení o výběrovém řízení, mu sděleny nebyly.

55 Komise tvrdí, že se výběrová komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že žalobce nedoložil tříletou odbornou praxi ve vedoucí funkci.

Závěry Soudu

56 Podle ustálené judikatury je výběrová komise vázána zněním oznámení o výběrovém řízení, a zejména podmínkami účasti ve výběrovém řízení, které jsou v něm uvedeny. Zásadní úlohou oznámení o výběrovém řízení, jak jej pojímá služební řád, je totiž informovat zájemce co možná nejpřesněji o povaze podmínek vyžadovaných k obsazení místa, o něž se jedná, aby na jedné straně mohli posoudit, zda je v jejich případě namístě podat přihlášku, a na straně druhé jaké doklady jsou podstatné pro práci výběrové komise, a tedy musí být připojeny k přihlášce (viz výše uvedené rozsudky Gonçalves v. Parlament, bod 73, a Petrich v. Komise, bod 34).

57 V projednávané věci oznámení o výběrovém řízení požadovalo od kandidátů „nejméně desetiletou odbornou praxi související s náplní práce, z toho tři roky ve vedoucí funkci“. Dále bylo v bodě 3 hlavy IV oznámení o výběrovém řízení stanoveno, že výběrová komise přezkoumá „spisy kandidátů, kteří získali nejvyšší počet bodů ve vstupních testech celkově, a určí, zda odpovídají podmínkám účasti ve výběrovém řízení podle hlavy I části B“, a že kandidát bude vyloučen, „pokud nesplňuje všechny podmínky účasti ve výběrovém řízení a pokud nezaslal veškeré doklady“. Bylo tedy stanoveno, že splnění podmínek účasti ve výběrovém řízení bude ověřováno na základě údajů uvedených kandidáty v jejich přihláškách a dokladů, které musely být povinně k takové přihlášce přiloženy.

58 Podle ustálené judikatury je výběrová komise odpovědná za posouzení, případ od případu, toho, zda odborná praxe uvedená každým kandidátem odpovídá úrovni požadované v oznámení o výběrovém řízení (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 28. listopadu 1991, Van Neclen v. HSV, T-158/89, Recueil, s. II-1341, bod 22; Carrasco Benítez v. Komise, uvedený výše, bod 69, a Petrich v. Komise, uvedený výše, bod 37). Výběrová komise má v tomto ohledu v rámci ustanovení služebního řádu týkajících se výběrového řízení diskreční pravomoc, pokud jde o posouzení jak povahy a délky předchozí odborné praxe kandidátů, tak více či méně úzké souvislosti, kterou může mít tato odborná praxe s požadavky na místo, které má být obsazeno (rozsudky Carrasco Benítez v. Komise, uvedený výše, bod 70, a Petrich v. Komise, uvedený výše, bod 37; rozsudek Soudu ze dne 14. června 2007, De Meerleer v. Komise, F-121/05, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 116). V rámci přezkumu legality se tak Soud musí omezit na ověření toho, že výkon této pravomoci nebyl stižen zjevným

pochybením (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 13. prosince 1990, González Holguera v. Parlament, T-115/89, Recueil, s. II-831, zveřejnění výňatků, bod 54, a Carrasco Benítez v. Komise, uvedený výše, bod 71; rozsudek De Meerleer v. Komise, uvedený výše, bod 116).

59 Je nesporné, že výběrová komise v napadeném rozhodnutí potvrdila své rozhodnutí ze dne 3. července 2008, v němž dospěla k závěru, že žalobce nemá tříletou odbornou praxi ve vedoucí funkci, jelikož dokumenty týkající se jeho funkce soudce, které přiložil k přihlášce, neprokazovaly, že činnosti spojené s výkonem funkce soudce lze považovat za odpovídající výkonu vedoucí funkce.

60 Je třeba tedy přezkoumat, zda se tím výběrová komise dopustila zjevně nesprávného posouzení.

61 V tomto ohledu je třeba připomenout, že hlava I část B písm. b) bod 2 oznámení o výběrovém řízení výslovně uvádí, že „odborná praxe bude hodnocena v závislosti na míře odpovědnosti, kterou kandidát nesl jak při řízení lidských zdrojů, tak při nakládání s finančními prostředky“. Bod 3 hlavy IV oznámení o výběrovém řízení dále stanoví jednoznačně povinnost kandidáta „přiložit […] potvrzení týkající se odborné praxe jasně uvádějící […] úroveň a přesnou povahu vykonávaných činností, zejména míru odpovědnosti kandidáta jak při řízení lidských zdrojů, tak při správě finančních prostředků“. Žalobce tedy nemůže platně tvrdit, že oznámení o výběrovém řízení dostatečně neupřesňuje způsob doložení odborné praxe.

62 Žalobce ve své přihlášce uvedl jednak to, že vedl právní oddělení českého podniku po dobu jednoho roku a čtyř měsíců, a nikoli po dobu dvou let a čtyř měsíců, jak tvrdí ve svém dopise ze dne 26. června 2008, a jednak to, že vykonával funkci soudce v oblasti občanského, obchodního a rodinného práva od 7. února 2001 do 23. října 2003, a nikoli do 23. listopadu 2003, jak rovněž tvrdí ve svém dopise ze dne 26. června 2008.

63 Žalobce se za účelem prokázání relevantní odborné praxe během doby, kdy vykonával funkci soudce, omezil na to, že k přihlášce přiložil listinu, jíž byl jmenován soudcem, s datem 6. února 2001, dokument z téhož dne o svém přidělení k okresnímu soudu v Kladně, jakož i krátký, jím vyhotovený popis vykonávaných činností.

64 Pokud jde o popis činností soudce vyhotovený žalobcem, je třeba připomenout judikaturu Soudu prvního stupně, podle níž dokumenty týkající se odborné praxe kandidátů vyhotovené jimi osobně představují stanovisko kandidátů k jejich vlastní praxi, přičemž obsah takových dokumentů odpovídá obsahu životopisu (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 27. září 2006, Blackler v. Parlament, T-420/04, Sb. VS, s. I-A-2-185 a II-A-2-943, bod 49). Vzhledem k tomu, že dokumenty vyhotovené osobně kandidátem nelze v zásadě podrobit objektivnímu ověření, které by umožnilo podrobný přezkum požadované odborné praxe, nelze takové dokumenty považovat za doklady prokazující odbornou praxi, ale pouze za součást životopisu kandidáta.

65 Z toho vyplývá, že výběrová komise se oprávněně domnívala, že popis činností soudce vyhotovený osobně žalobcem neumožňuje prokázat to, co je v tomto dokumentu tvrzeno.

66 Pokud jde o listinu, kterou byl žalobce jmenován soudcem, a akt týkající se jeho přidělení k okresnímu soudu v Kladně, je nutné konstatovat, že tyto dva dokumenty neobsahují žádný popis přesné povahy pravomocí žalobce ani konkrétních úkolů, které měl vykonávat. Žalobce předložil potvrzení předsedy okresního soudu v Kladně ze dne 23. prosince 2008 o výkonu funkce soudce okresního soudu v České republice až ve stadiu žaloby, ačkoliv dopis EPSO ze dne 24. dubna 2008 stanovil lhůtu k podání přihlášek na 15. května 2008 a bod 3 hlavy IV oznámení o výběrovém řízení upřesňoval, že splnění podmínek účasti ve výběrovém řízení musí být ověřeno na základě spisů kandidátů a že kandidáti, kteří nezaslali veškeré doklady, budou z výběrového řízení vyloučeni.

67 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že výběrová komise může při ověřování toho, zda jsou splněny podmínky účasti ve výběrovém řízení, přihlížet pouze k údajům uvedeným kandidáty v jejich přihlášce a dokladům, které jsou povinni předložit na její podporu (výše uvedené rozsudky Gonçalves v. Parlament, bod 74, a Petrich v. Komise, bod 45).

68 Žalobce tvrdí, že povinnosti a pravomoci soudce v České republice jsou definovány zákony, které výběrová komise nemůže ponechat bez povšimnutí, takže nebyl povinen předložit potvrzení týkající se jeho odborné praxe ve funkci soudce.

69 Tuto argumentaci však nelze přijmout. Z oznámení o výběrovém řízení na jedné straně nijak nevyplývá, že by kandidáti vykonávající své povolání v rámci určitého veřejnoprávního režimu byli osvobozeni od povinnosti předložit potvrzení a doklady k činnostem vykonávaným v rámci jejich zaměstnání. Na druhé straně, i když se konkrétní povaha dokladů, které je třeba předložit, může lišit podle toho, zda zaměstnavatel kandidáta má veřejný, nebo soukromý charakter, nic to nemění na tom, že povinnost doložit splnění podmínky týkající se odborné praxe nebo kterékoliv jiné podmínky účasti ve výběrovém řízení mají všichni kandidáti bez ohledu na to, zda má jejich zaměstnavatel veřejný, nebo soukromý charakter (výše uvedený rozsudek Petrich v. Komise, bod 47).

70 V praxi by názor žalobce vedl k tomu, že pokud kandidát předloží rozhodnutí o jmenování do veřejné funkce ve státní, regionální nebo místní správě členského státu, musela by výběrová komise zkoumat a konzultovat použitelné zákonné i podzákonné právní předpisy, aby zjistila konkrétní povinnosti a pravomoci, k nimž se dotčené rozhodnutí vztahuje, a posoudila jejich význam pro účely výběrového řízení (výše uvedený rozsudek Petrich v. Komise, bod 48).

71 V tomto ohledu je nesporné, že výběrová komise není povinna sama provádět šetření za účelem ověření, zda kandidáti splňují veškeré podmínky stanovené oznámením o výběrovém řízení (výše uvedené rozsudky Carrasco Benítez v. Komise, bod 77; Gonçalves v. Parlament, bod 74, a Petrich v. Komise, bod 49). Pokud tedy jasná ustanovení oznámení o výběrovém řízení jednoznačně stanoví povinnost připojit k přihlášce doklady, nesplnění této povinnosti ze strany kandidáta nemůže výběrovou komisi nebo OOJ oprávnit, a tím spíše ani přimět k tomu, aby jednala v rozporu s tímto oznámením o výběrovém řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 31. března 1992, Burban v. Parlament, C-255/90 P, Recueil, s. I-2253, bod 12, a výše uvedené rozsudky Gonçalves v. Parlament, bod 74, a Petrich v. Komise, bod 49).

72 Tyto úvahy nemůže zpochybnit okolnost, kterou Komise nepopírá, že žalobce neobdržel prostřednictvím svého EPSO konta detailnější pokyny týkající se způsobu doložení jeho odborné praxe, které byly zmíněny v oznámení o výběrovém řízení. Z výše uvedeného totiž vyplývá, že oznámení o výběrovém řízení poskytlo v tomto ohledu dostatečně přesné pokyny, které nebylo nutné doplňovat podrobnějšími pokyny.

73 Na jednání žalobce zdůraznil, že není obvyklé, aby orgány České republiky poskytovaly podrobné potvrzení popisu jednotlivých úkolů a odpovědností, které výkon funkce soudce zahrnuje.

74 Jakkoliv neobvyklé to může být, stačí konstatovat, že v projednávané věci žalobce takové potvrzení poskytl ve stadiu žaloby a v průběhu řízení nikdy nezmínil, že by pro něj bylo nemožné si jej opatřit ve stadiu podání přihlášky. Za těchto podmínek je legitimní předpokládat, že byl schopen uvedené potvrzení přiložit k přihlášce.

75 Z výše uvedeného vyplývá, že výběrová komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když za účelem počítání tříleté odborné praxe ve vedoucí funkci odmítla vzít v úvahu listinu, kterou byl žalobce jmenován soudcem, dokument týkající se jeho přidělení k českému okresnímu soudu i popis činností soudce vyhotovený osobně žalobcem, a v důsledku tohoto odmítnutí rozhodla, že žalobce nesplňuje specifickou podmínku tříleté odborné praxe ve vedoucí funkci.

76 V důsledku toho musí být druhý žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení

Argumenty účastníků řízení

77 Žalobce tvrdí, že výběrová komise porušila zásadu rovného zacházení v tom, že uznala odbornou praxi dvou dalších kandidátů, jejichž profesní kariéra je mu známa, kteří – poté, co uspěli v ústní části řízení – byli zapsáni na seznam kandidátů vhodných pro přijetí. Oba tito kandidáti pracovali jako advokáti v advokátních kancelářích a nevykonávali vedoucí funkci. Žalobce vytýká výběrové komisi, že podle jejího názoru splňovali podmínky připuštění k ústní části výběrového řízení, zatímco v případě jeho přihlášky nevzala komise v úvahu činnosti vykonávané v rámci funkce soudce.

78 Žalobce rovněž žádá Soud, aby v rámci organizačních procesních opatření vyzval Komisi k předložení jeho osobního spisu a spisů obou dotčených úspěšných kandidátů.

79 Komise namítá, že tento žalobní důvod je nepřípustný, neboť nebyl uveden ve stížnosti, a, podpůrně, že není opodstatněný.

80 Žalobce poukazuje na to, že tento důvod nemohl ve stížnosti uvést, protože seznam kandidátů vhodných pro přijetí byl zveřejněn až 23. října 2008, zatímco stížnost musela být podána ve lhůtě tří měsíců od doručení rozhodnutí ze dne 9. června 2008, tedy nejpozději dne 9. září 2008.

81 V tomto ohledu Komise na jednání uvedla, že rozhodnutí o zamítnutí stížnosti bylo přijato dne 22. prosince 2008, tedy po zveřejnění seznamu kandidátů vhodných pro přijetí. Vzhledem k tomu, že aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení je rozhodnutí ze dne 31. července 2008, a nikoli rozhodnutí ze dne 9. června 2008, uplynula lhůta pro podání stížnosti 31. října 2008, tedy týden po zveřejnění seznamu kandidátů vhodných pro přijetí. Jestliže chtěl žalobce vznést výše uvedený žalobní důvod, měl tedy doplnit svou stížnost do 31. října 2008. Jak je stanoveno v článcích 42 a 43 jednacího řádu Soudu, které se použijí obdobně, žalobce každopádně mohl během dvou měsíců, které uplynuly mezi zveřejněním seznamu kandidátů vhodných pro přijetí a přijetím rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze strany OOJ, podat dodatečnou stížnost, aby tak umožnil OOJ začlenit tento žalobní důvod do jeho úvah a rozhodnutí.

82 Na jednání žalobce nesouhlasil s tím, že byl povinen svou stížnost doplnit.

Závěry Soudu

– K přípustnosti

83 Pokud jde o nepřípustnost tohoto žalobního důvodu, kterou Komise namítá pro porušení pravidla shody mezi stížností a žalobou, je třeba připomenout, že toto pravidlo vyžaduje v podstatě shodu mezi předmětem a důvodem žaloby a předmětem a důvodem stížnosti. V tomto ohledu Soud prohlásil, že tento požadavek musí být předmětem pružného výkladu. Pravidlo shody se tak může uplatnit pouze v případech, kdy žaloba v soudním řízení mění předmět stížnosti nebo její důvod, přičemž posledně uvedený pojem „důvod“ musí být vykládán v širokém smyslu. Podle takového výkladu a pokud jde o návrhová žádání směřující ke zrušení (jako je tomu v případě návrhového žádání, které je Soudu předloženo v projednávané věci vůči rozhodnutí ze dne 31. července 2008), je důvodem sporu nutno rozumět zpochybnění vnitřní legality napadeného aktu ze strany žalobce, nebo – alternativně – zpochybnění jeho vnější legality, přičemž zde jde o rozlišení uznané opakovaně judikaturou (rozsudek ze dne 1. července 2010, Mandt v. Parlament, F-45/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 109, 115 a 119 a citovaná judikatura).

84 V důsledku toho, a s výhradou námitky protiprávnosti a samozřejmě důvodů nepominutelných, půjde o změnu důvodu sporu, a tedy nepřípustnost z důvodu nedodržení pravidla shody obvykle pouze tehdy, když žalobce, jenž ve své stížnosti napadal pouze formální platnost aktu nepříznivě zasahujícího do jeho právního postavení, včetně jeho procesních aspektů, uvede v žalobě meritorní žalobní důvody, nebo naopak když žalobce poté, co ve své stížnosti napadal legalitu aktu nepříznivě zasahujícího do jeho právního postavení pouze po meritorní stránce, podá žalobu obsahující žalobní důvody týkající se formální platnosti tohoto aktu včetně jeho procesních aspektů (výše uvedený rozsudek Mandt v. Parlament, bod 120).

85 V projednávaném případě se důvody předložené žalobcem ve stadiu stížnosti týkají meritorních otázek, a nikoli otázek procesních nebo otázky pravomoci. Vzhledem k tomu, že se žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení vznesený ve stadiu žaloby také týká legality napadeného rozhodnutí pokud jde o meritum, není pravidlo shody porušeno, a tedy je uvedený žalobní důvod přípustný (výše uvedený rozsudek Mandt v. Parlament, bod 122). Je tedy třeba jej přezkoumat po meritorní stránce.

– K věci samé

86 Soud má za to, že žalobce nemůže platně tvrdit, že byl diskriminován, protože dva další kandidáti, kteří podle jeho názoru neměli požadovanou odbornou praxi ve vedoucí funkci, byli výběrovou komisí připuštěni k ústní části řízení.

87 I kdyby se ukázalo, že výběrová komise dospěla neprávem k závěru, že oba dotčení kandidáti splňují podmínky odborné praxe, nemohla by taková protiprávnost v žádném případě způsobit to, že by žaloba na neplatnost podaná žalobcem byla opodstatněná.

88 V tomto ohledu je třeba připomenout, že dodržování zásady rovného zacházení musí být v souladu s dodržováním zásady legality, podle níž nikdo nemůže ve svůj prospěch uplatňovat protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 1985, Williams v. Účetní dvůr, 134/84, Recueil, s. 2225, bod 14; rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 14. května 1998, SCA Holding v. Komise, T-327/94, Recueil, s. II-1373, bod 160; ze dne 20. března 2002, LR AF 1998 v. Komise, T-23/99, Recueil, s. II-1705, bod 367, a ze dne 16. listopadu 2006, Peróxidos Orgánicos v. Komise, T-120/04, Recueil, s. II-4441, bod 77; rozsudek Soudu ze dne 21. února 2008, Skoulidi v. Komise, F-4/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 81). Případná protiprávnost, ke které došlo ve vztahu k jiným kandidátům, kteří nejsou účastníky tohoto řízení, totiž nemůže vést Soud ke konstatování diskriminace, a tedy protiprávnosti ve vztahu k žalobci. Takový postup by se rovnal zakotvení zásady „rovného zacházení v rámci protiprávnosti“.

89 Rovnost v rámci protiprávnosti však nemůže existovat, neboť zásada zákazu diskriminace nemůže založit právo na nediskriminační uplatňování protiprávního zacházení (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, Recueil, s. II-3305, bod 479).

90 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být třetí žalobní důvod zamítnut.

K žalobě na náhradu škody

Argumenty účastníků řízení

91 Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí mu zabránilo pokračovat v účasti v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/107/07 i ucházet se o vedoucí místo v rámci interních výběrových řízení nebo výběrových řízení organizovaných EPSO. V důsledku toho požaduje jako náhradu majetkové a nemajetkové újmy

částku 20 000 eur zvýšenou o úroky z prodlení ode dne 9. června 2008 do patnácti dnů po nabytí právní moci tohoto rozsudku. Žalobce uvádí, že tato částka odpovídá rozdílu mezi jeho stávajícím platem a platem v platové třídě AD9.

92 Komise namítá, že tento návrh je nepřípustný a, podpůrně, neopodstatněný.

Závěry Soudu

93 Pokud jde o námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí, z ustálené judikatury vyplývá, že Soud může dospět k závěru, že o takové námitce není nutné rozhodnout, musí-li být návrhová žádání v každém případě zamítnuta ve věci samé. Soud má totiž právo podle okolností každého projednávaného případu posoudit, zda řádný výkon spravedlnosti odůvodňuje zamítnutí žaloby ve věci samé, aniž bylo předtím rozhodnuto o námitce nepřípustnosti (rozsudky Soudního dvora ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer, C-23/00 P, Recueil, s. I-1873, body 51 a 52, a ze dne 23. března 2004, Francie v. Komise, C-233/02, Recueil, s. I-2759, bod 26; rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. června 2005, Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-171/02, Sb. rozh. s. II-2123, bod 155; rozsudek Soudu ze dne 23. dubna 2008, Pickering v. Komise, F-103/05, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 118).

94 Pokud jde o opodstatněnost návrhových žádání na náhradu škody, je třeba uvést, že podle ustálené judikatury v oblasti veřejné služby musí být návrhová žádání směřující k náhradě škody zamítnuta v rozsahu, v němž úzce souvisí s návrhovými žádáními směřujícími ke zrušení, která byla odmítnuta jako nepřípustná nebo zamítnuta jako neopodstatněná (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 15. května 1997, N v. Komise, T-273/94, Recueil FP, s. I-A-97 a II-289, bod 159; ze dne 30. září 2003, Martínez Valls v. Parlament, T-214/02, Recueil FP, s. I-A-229 a II-1117, bod 43, a ze dne 13. prosince 2005, Cwik v. Komise, T-155/03, T-157/03 a T-331/03, Sb. VS, s. I-A-411 a II-1865, bod 207; rozsudek Soudu ze dne 29. září 2009, Wenning v. Europol, F-114/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 210).

95 V projednávaném případě existuje úzká souvislost mezi návrhem na zrušení napadeného rozhodnutí a návrhem na náhradu škody. Vzhledem k tomu, že přezkum žalobních důvodů předložených na podporu návrhu na zrušení neukázal žádnou protiprávnost na straně Komise, a tedy žádné pochybení, které by mohlo založit její odpovědnost, musí být návrh na náhradu škody zamítnut jako neopodstatněný, aniž musí Soud rozhodnout o námitce nepřípustnosti vznesené vůči tomuto návrhu.

96 Vzhledem k výše uvedeným úvahám musí být žaloba zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

97 Podle čl. 87 odst. 1 jednacího řádu se s výhradou ostatních ustanovení kapitoly 8 hlavy II tohoto jednacího řádu účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle odstavce 2 téhož článku může Soud v souladu s požadavky ekvity rozhodnout, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží pouze částečná náhrada nákladů řízení nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží.

98 Z výše uvedeného odůvodnění vyplývá, že žalobce neměl ve věci úspěch. Krom toho Komise ve svých návrhových žádáních výslovně požadovala, aby byla žalobci náhrada nákladů uložena. Vzhledem k tomu, že okolnosti projednávané věci neodůvodňují použití ustanovení čl. 87 odst. 2 jednacího řádu, je důvodné uložit žalobci náhradu veškerých nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Radek Časta ponese veškeré náklady řízení.

Mahoney Kreppel Rofes i Pujol

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. července 2010.

W. Hakenberg
Vedoucí soudní kanceláře

P. Mahoney
Předseda

Text tohoto rozhodnutí, jakož i text rozhodnutí soudů Evropské unie v něm uvedených jsou k dispozici na internetové stránce www.curia.europa.eu.